

1991-06-02 – SS Ioannes Paulus II – Littera ‘In Caritate Perpetua’

IOANNES PAULUS PP. II

LITTERAE APOSTOLICAE

IN CARITATE PERPETUA

**VENERABILI SERVO DEI IOSEPHO SEBASTIANO PELCZAR
BEATORUM HONORES DECERNUNTUR**

Ad perpetuam rei memoriam. – «In caritate perpetua dilexi te; ideo attraxi te in misericordia» (*Ier 31, 3*).

Tota vita Venerabilis Servi Dei Iosephi Sebastiani Pelczar, acta in lumine fidei vivae et industriae, alacris responsio fuit Dei unius et Trini infinito amori, in mysterio Sacri Cordis Iesu revelato. Erga suam vocationem fidelis, muneribus sacerdotalibus et episcopalibus magno cum fervore est functus, abnegatione sui ipsius et caritate, studiosus praecepta sequendi et exempla divini Pastoris atque operam navandi auctui regni Dei in animis suis pastoralibus curis concreditis.

Venerabilis Servus Dei, ab Adalberto Pelczar et Maria Mięsowicz tertio loco natus, die XVII mensis Ianuarii anno MDCCCXXXII ortus in loco sermone patrio Korczyna appellato, in Polonia australi, biduo post baptizatus, crevit in familia valde religiosa. Qui a sex annorum aetate altari inserviebat, verno anni MDCCCL ad sacram mensam primum accessit et anno MDCCCLIV Confirmationem accepit. Gymnasii studiis peractis in urbibus Rzeszów et Premislia theologicis vero in seminario dioecesano, presbyter est ordinatus die XVII mensis Iulii anno MDCCCLXIV Premisiae et ad urbem Sambor missus ut brevem explicaret actionem pastoralem. Annos MDCCCLXVMDCCCLXVIII Romae degit, ubi Sacrae Theologiae et Iuris Canonici est laureas adeptus. Eo tempore sponte lectionibus asceticis se dedidit et feriatus Gentiani lineamenta conscripsit maximi operis sui ascetici, cui nomen «Życie duchowne: De vita spiritali». Hoc opus optime cessit et est ample pervulgatum multumque valuit in formationem spiritalem sacerdotum, personarum Deo consecratarum et laicorum.

In Polonię reversus, varias egit navitates, ex quibus confessarii et magistri spiritus ac professoris primum in seminario dioecesis sua, deinde in Studiorum Universitate Jagiellonica Cracoviensi, cuius et Rector Magnificus fuit. Inter sacerdotes eminuit magno amore in Deum, in Eucharistiam et in Virginem Mariam atque ardenti apostolatu. Volens necessitatibus sui temporis succurrere anno MDCCXCIV Cracoviae condidit Congregationem Ancillarum a Sacro Corde Iesu, eo consilio, ut cultum propagaret Sacri Cordis et ancillis operariisque, pueris et aegris adasset in suis ipsorum domibus. Cum anno MDCCCIC factus est Episcopus Auxiliaris Premisiensis et die XVII mensis Decembris anno MCM Episcopus dioecesanus eiusdem Ecclesiae, viribus non parcens se ministerio dedidit populo suo sanctificando. Peculiarem adhibuit curam de formatione sacerdotum spiritali et ad institutionem pertinente, persuasum sibi habens solum sanctos sacerdotes apostolatum vere fructuosum explicare posse. Ut vitam christianam proveheret tres quoque dioecesanas Synodos celebravit annis MCMII, MCMVIII, MCMXIV et quartam iam indixerat, cum mors eum impedivit quominus earn ad effectum adduceret. Est in Domino sopitus die XXVIII mensis Martii anno MCMXXIV, eminentibus exornatus virtutibus, sui gregis exemplar.

Durante fama sanctitatis, Episcopus Premisiensis anno MCMLIV causae canonizationis initium fecit. Praescriptis canonis Processibus perfectis necnon consuetis theologicis inquisitionibus, coram Nobis, die XVIII mensis Februarii anno MCMLXXXIX, decretum promulgatum est, quo profecti sumus Episcopum Iosephum Sebastianum Pelczar heroum more virtutes theologales, cardinales et adnexas exercuisse.

Interim, anno MCMLXXXIV, apud Curiam Cracoviensem actus erat Processus canonicus de coniecta mira sanatione, deprecationi tributa Venerabilis Servi Dei et effecta anno MCMXXXVII pro puella quadam Polonica.

Eventu cum secundo inspecto casu a medicis et dein a theologis apud Congregationem de Causis Sanctorum, coram Nobis proditum est decretum super miro.

Statuimus porro ut beatificationis ritus celebraretur in civitate Rzeszów die II mensis Iunii anno MCMXCI inter Nostrum in Polonia iter pastorale.

Hodie igitur, inter sacra sollemnia hanc sumus formulam locuti:

«Spełniajv życzenie naszego brata Ignacego Tokarczuka, Biskupa Przemyskiego obrząku łacińskiego, jak również wielu innych braci w biskupstwie, oraz licznych wiernych, za radą Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, naszą Władzą Apostolską zezwalamy, aby odtąd Czcigodnemu Słudze Bożemu Józefowi Sebastianowi Pelczarowi, Biskupowi, oraz Założycielowi Zgromadzenia Sióstr Śłużebnic Najświętszego Serca Jezusowego, przysługiwał tytuł Błogosławionego, i aby jego święto obchodzono corocznie 28 marca, w dniu jego narodzin dla nieba, w miejscowościach i w sposób określony przez Prawo. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego».

Quod autem decrevimus, volumus et nunc et in posterum tempus vim habere, contrariis rebus minime obstantibus.

Datum Rzeszow, sub anulo Piscatoris, die II mensis Iunii, anno MCMXCI, Pontificatus Nostri decimo tertio.

ANGELUS SODANO, archiep.
Prosecretarius Status